

DEVETNAESTA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Stani u gori pred Gospodinom.

Čitanje Prve knjige o Kraljevima

1 Kr 19, 9a. 11-13a

U one dane:

Dode Ilija na Božje brdo Horeb, uđe u neku pećinu i prenoći u njoj. I gle, eto k njemu riječi Gospodnje. Glas mu reče: »Iziđi i stani u gori pred Gospodinom. Evo Gospodin upravo prolazi.« Pred Gospodinom je bio silan vihor, tako snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Gospodin nije bio u olujnom vihoru; poslije olujnog vihora bio je potres, ali Gospodin nije bio u potresu; a poslije potresa bio je oganj, ali Gospodin nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog i blagog lahora. Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe i stade na ulazu u pećinu.

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 85, 9ab-10. 11-12. 13-14 (Ø.: 8)

Ø. Pokaži nam, Gospodine, milosrđe svoje
i daj nam svoje spasenje!

⁹ Da poslušam što mi to Gospodin govori:
Gospodin obećava mir.

¹⁰ Zaista, blizu je njegovo spasenje onima koji ga se boje
i slava će njegova prebivati u zemlji našoj. Ø.

¹¹ Ljubav će se i vjernost sastati,
pravda i mir zagrliti.

¹² Vjernost će nicat iz zemlje,
pravda će gledat s nebesa. Ø.

¹³ Gospodin će dati sreću,
i zemlja naša urod svoj.

¹⁴ Pravda će stupati pred njim,
a mir tragom stopa njegovih. Ø.

DRUGO ČITANJE

Htio bih ja sâm proklet biti za braću svoju.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Rimljanima

Rim 9, 1-5

Braćo:

Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest moja u Duhu Svetom: silna mi je tuga i neprekidna bol u srcu. Da, htio bih ja sâm proklet biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu. Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo, i slava, i savezi, i zakonodavstvo, i bogoštovlje, i obećanja; njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist, koji je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

Ps 130, 5

Ø. Aleluja! U Gospodina ja se uzdam,
duša se moja u njegovu uzda riječ. Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!

✠ Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

Mt 14, 22-33

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Riječ Gospodnja.